Promlčení námitky relativní neplatnosti závěti v rámci dědického řízení

Abstrakt

Tato práce se zabývá možností promlčení námitky relativní neplatnosti závěti v rámci řízení o pozůstalosti, resp. identifikaci podmínek, za kterých je takové promlčení možné, neboť za situace, kdy roste počet sepisovaných závěti a délka řízení o pozůstalosti, nabývá tato otázka na aktuálnosti.

V práci jsou popsány související právní instituty, včetně rozboru související judikatury, a aplikovány na konkrétní případ, přičemž autor dochází k názoru, že promlčení námitky relativní neplatnosti závěti v rámci řízení o pozůstalosti možné je, když promlčecí lhůta počíná běžet dnem, kdy se vyděděný potomek o existenci závěti prokazatelně dozvěděl a nikoliv sepsáním závěti, či smrtí zůstavitele.

Závěr autora je do značné míry v rozporu se zcela aktuálním rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky, který je v práci rovněž analyzován. Z pohledu autora je tento rozsudek silně právotvorným rozhodnutím, které není zcela konsistentní s předešlým rozhodováním Nejvyššího soudu ČR. Rozsudek paradoxně může rovněž výhledově znamenat snížení ochrany vyděděných (resp. v závěti opomenutých) dědiců, protože se zůstavitelé začnou uchylovat k jiným způsobům řešení majetkového uspořádání po jejich smrti.

Klíčová slova: námitka relativní neplatnosti, promlčení, závěť, vydědění